Dosarul: nr.2r-780/24(2-24003981-02-2r-07032024)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - A. Ojoga

D E C I Z I E

25 aprilie 2024 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Anatol Pahopol
Judecătorii: Ruxanda Pulbere și Dorin Dulghieru

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de SRL ”*****” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva SRL ”*****” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

1. La data de 28.12.2023, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”*****” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 440960 lei, penalitatea în mărime de 761978,88 lei și cheltuieli de plată a taxei de stat în sumă de 25000 lei.
2. Concomitent cu depunerea acțiunii, în scopul asigurării acțiunii, reclamanta ***** a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, ce aparțin pârâtei SRL ”*****”, în limita valorii acțiunii.
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2024, a fost admisă parțial cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, fiind dispusă aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor ce aparțin părții pârâte SRL ”*****”, în limita sumei de 440960 lei.
4. La data de 14.02.2024, SRL ”*****” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea cu privire la asigurarea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Argumentele părților:

5. În motivarea cererii de recurs a invocat că, nu este de acord cu încheierea instanței de fond, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă casării.
6. Susține că, cererea privind aplicarea măsurilor de asigurarea acțiunii poartă un caracter formal și nu se bazează pe un suport probatoriu ce justifică interdicția de înstrăinarea bunurilor, în limita sumei de 440960 lei.
7. Notează că, cerința privind asigurarea acțiunii are un caracter pripit și nu conturează existența unor dificultăți în cadrul procedurii de executare, la fel încheierea nu conține probe concludente din care ar rezulta că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ar face imposibilă o executare a actului judecătoresc final.
8. Mai menționează că, susținerile reclamantului din cererea de aplicarea măsurilor de asigurare precum că pârâtul este de rea credință dat fiind că a ignorat totalmente somația, sunt false și nu corespuns adevărului.
9. Relatează că, pârâta a recepționat la data de 06.12.2023 o cerere prealabilă înaintată de *****, iar la data de 15.01.2024 a trimis în adresa acesteia răspuns cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție, la adresa de domiciliu indicată de reclamantă în somație, însă plicul a fost remis emitentului cu mențiunea nereclamat.
10. În continuare indică că, este vagă dispoziția primei instanțe cu privire al aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor ce aparțin părții pârâte SRL ”*****”, fără a se specifica concret pe care bun sau bunuri, pârâtul are interdicția de a le înstrăina.
11. Mai indică că, recurentul deține în patrimoniul său suficiente surse pentru a acoperi mijloacele bănești restante față de creditorii săi și nu există pericolul producerii unei pagube iminente care necesită a fi prevenită.
12. Susține că, neaplicarea măsurilor de asigurare nu ar putea crea impedimente în executarea hotărârii și nu ar prejudicia drepturile și interesele patrimoniale ale reclamantei, deoarece mijloacele bănești restante pot fi acoperite din rezultatul activității economice a SRL ”*****”, în baza contractelor de societate civilă și din alte activități curente.
13. Consideră că, în speță dedusă judecății motive care ar justifica aplicarea unei eventuale interdicții nu există. Or existența unor raporturi juridice cu caracter patrimonial între părți care nu sunt recunoscute de către partea pârâtă și/sau existența unei datori la momentul scadenței acesteia, precum și faptul eschivării de la achitarea benevolă a sumei pretinse, nu puteau servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

14. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

15. La caz, copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2024, a fost comunicată recurentului la data de 01.02.2024, potrivit avizului de recepție /f.d.28/, contestată cu recurs la data de 14.02.2024, astfel, Colegiul civil constată că recursul declarat de SRL ”*****” este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

16. Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul civil consideră că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii recurate, reieșind din următoarele considerente.

17. În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

18. În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

19. Potrivit art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

20. În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

21. Potrivit dispozițiilor art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

22. Aici ține de menționat că, în condițiile în care asigurarea acțiunii civile constă din limitări, interdicții sau obligații dispuse în mod operativ de către judecător sau instanță, măsurile de asigurare a acțiunii civile trebuie aplicate cu deosebită atenție ținând cont de următoarele reguli de procedură: scopul asigurării acțiunii trebuie să

fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare. În așa mod articolul 174 CPC enunță o singură motivație de a cere asigurarea acțiunii civile și anume cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
23. În speță, Colegiul civil a stabilit că, la data de 28.12.2023, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”*****” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 440960 lei, penalitatea în mărime de 761978,88 lei și cheltuieli de plată a taxei de stat în sumă de 25000 lei.
24. Concomitent cu depunerea acțiunii, în scopul asigurării acțiunii, reclamanta ***** a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, ce aparțin pârâtei SRL ”*****”, în limita valorii acțiunii.
25. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2024, a fost admisă parțial cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, fiind dispusă aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor ce aparțin părții pârâte SRL ”*****”, în limita sumei de 440960 lei.
26. La data de 14.02.2024, SRL ”*****” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea cu privire la asigurarea acțiunii ca fiind neîntemeiată.
27. Din materialele cauzei Colegiul a stabilit că, reclamanta ***** solicită încasarea din contul SRL ”*****” a datoriei în mărime de 440960 lei și penalității contractuale în mărime de 761978,88 lei, rezultate din contractul de împrumut nr.04/02 din 01.04.2021, încheiat între ***** și SRL ”*****” /f.d.9/
28. Astfel, raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate, Colegiul consideră că, în speță se întrunesc temeiurile stabilite de cadrul legal precitat pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în contextul în care în condițiile speței există riscul imposibilității executării hotărîrii judecătorești. Or, caracteristicile individuale ale obiectului acțiunii, în cazul dat încasarea mijloacelor bănești, reprezintă indubitabil un interes general extrem de important și care urmează a fi asigurat conform rigorilor legii.
29. Reținând aceste circumstanțe, Colegiul notează că, aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii se impune ca fiind necesară și justificată în raport cu obiectul litigiului și circumstanțele de fapt și de drept descrise din motivul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea conduce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, circumstanțe care sunt suficient de convingătoare pentru a contura tendința părții pîrîte de a se eschiva de la o eventuală executare a hotărîrii judecătorești.
30. În acest context, Colegiul civil reține ca fiind corectă soluția instanței de fond

în vederea admiterii parțiale a cererii de asigurare a acțiunii, în mărimea datoriei de 440 960 lei, dat fiind necesară aplicarea acestora, necesitate determinată de particularitățile obiectului litigiului în sensul invocat de către reclamant, constatarea căruia urmează a fi realizată în procesul de examinare a cauzei în fond.
31. În asemenea condiții, cît și ținând cont de cuantumul pretențiilor formulate, Colegiul relevă existența unui pericol real că în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii executarea hotărârii judecătorești să devină imposibilă.
32. Or, asigurarea acțiunii este un instrument important care după natura sa contribuie la protejarea drepturilor participanților la proces și în așa sens asigură eficiența justiției, urmărind astfel scopul de a asigura executarea actului judecătoresc pronunțat, precum şi să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea examinării cauzei în instanța de judecată.
33. În această formulă, Colegiul civil apreciază ca fiind neîntemeiate și declarative argumentele recurentului SRL ”*****” precum că reclamanta nu a prezentat nici un înscris care ar confirma imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.
34. Cu referire la afirmațiile recurentului precum că, este vagă dispoziția primei instanțe cu privire al aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor ce aparțin părții pârâte SRL ”*****”, fără a se specifica concret pe care bun sau bunuri, pârâtul are interdicția de a le înstrăina, Colegiul reiterează că, acțiunile privind prelucrarea datelor cu caracter personal în vederea identificării bunurilor mobile și imobile, ce aparțin pârâtului cu drept de proprietate constituie prerogativa executorului judecătoresc care eventual va primi spre executare documentul executoriu privind asigurarea acțiunii.
35. În această ordine, Colegiul civil consideră că, judecătorul la aplicarea măsurilor de asigurare din speță corect a apreciat asupra existenței unor probe utile care în mod cert creează unui observator obiectiv dubii serioase și rezonabile privind pericolul de a fi imposibilă executarea unei eventuale hotărîri judecătorești, inclusiv prin prisma comportamentului de rea-credință a pîrîtului, cel puțin deduse din înscrisurile anexate la dosar.
36. În așa mod, raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate, Colegiul consideră că în speță se întrunesc temeiurile stabilite de cadrul legal pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în contextul în care în condițiile speței există riscul imposibilității executării hotărârii judecătorești.
37. În acest sens Colegiul reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de executare este interpretată prin prisma dispozițiilor art.6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, dreptul la justiție garantat de această normă protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărârilor judecătorești (cauza Burdov c.

Rusiei, din 07.05.2002, Ruianu c. României din 17.06.2003, etc.).

38. În ordinea celor enunțate, reţinând obligația instanţei de a asigura preeminența dreptului în sensul definit de Constituție şi practica internațională, dat fiind că încheierea primei instanțe este legală şi întemeiată, iar argumentele recurentului sunt nefondate, fiind combătute integral prin constatările expuse mai sus, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea contestată.

39. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ, -

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de SRL ”*****”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva SRL ”*****” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Anatol Pahopol

Judecătorii: Ruxanda Pulbere

Dorin Dulghieru